

ماریا اوگیلویه گوردون

Maria Matilda Ogilvie Gordon

(۱۸۶۴-۱۹۳۹)

ماریا ماتیلدا اوگیلویه گوردون "ماه آوریل ۱۸۶۴ در شهر مانی موسک ایالات
 آمریکا زاده شد. او در سن ۱۸ سالگی به لندن فرستادند و در آنجا با هوش و استعداد فوق العاده‌ای که
 در ۱۸ سالگی و پس از پایان تحصیلات دبیرستان، والدینش او را به آکادمی
 سلطنتی موسیقی لندن فرستادند. او در آنجا با هوش و استعداد فوق العاده‌ای که
 از خود نشان داد پس از مدتی استاد پیانو شد. پس از گذشت یک سال و کسب
 چنین موفقیت بزرگی به این نتیجه رسید که موسیقی، ایده آل او نبوده، لذا به
 کالجی در آدینبورگ سپس به دانشگاه لندن رفت و در سال ۱۸۹۰ در رشته علوم با
 گرایش‌های زمین شناسی، گیاه شناسی و جانورشناسی فارغ التحصیل شد. یک
 سال بعد تحقیقات علمی در دانشگاه مونیخ را با جدیت آغاز کرد اما در طولانش
 به عنوان دانشجو از سوی دانشگاه برلین به خاطر زن بودنش پذیرفته نشد.
 در دانشگاه مونیخ زیر نظر کارل وان دیتل که یک فسیل شناس بود، کار روی
 زمین شناسی ناحیه کوهستانی و صعب العبور شلاندر باخ و کورتیاد امیزو را که

حتی از جاده و مهمانخانه هم برخوردار نبود. آغاز کرد. موضوع اصلی تحقیقات ماریا مطالعه ساختار زمین شناسی و فسیل‌های موجود در نئولیت‌های ناحیه بود که در نهایت به تهیه مقالات مهمی که اغلب به زبان آلمانی بودند (منتج شد پس از انتشار مقاله‌های درباره عوامل دخیل در وضعیت چینه شناسی یکی از مناطق واقع در منطقه کوهستانی بین مرز اتریش و ایتالیا در ۱۸۹۳ در یکی از مجلات زمین‌شناسی آن‌زمان به‌نام گوارترلی، نائل به اخذ درجه دکتری از دانشگاه لنین گردید. اهمیت این موفقیت بزرگ به‌خصوص برای جامعه زمین‌شناسی زمانی جلوه بیشتری می‌یابد که بدانند این درجه دکتری اولین دکترایی بود که تا آن زمان در رشته زمین‌شناسی به یک زن اعطا می‌شد.

ماریا در سال‌های بعد، تفسیر جدید دیگری درباره وضعیت تکتونیک و زمین‌شناسی ساختمانی کوه‌های آلپ ارائه کرد و در آن نشان داد که شرق و غرب ناقدیس‌ها و چین‌ها توسط سطوح ترانستی شرقی و غربی بریده شده و در آلپ مرکزی به سوی شمال رانده شده‌اند. به‌خاطر مطالعات فرولوش که طی سال‌ها در این زمینه داشت، موفق به شناسایی تمامی حرکات ترانستی ناحیه شد و در سرتاسر عمر خود نیز به همین موضوع پرداخت و سرانجام سال ۱۹۰۰ از سوی دانشگاه مونیخ موفق به اخذ درجه دکتری دیگری گردید. گفتنی است این دکتری نیز اولین درجه دکترایی بود که در دانشگاه مونیخ به یک زن اعطا می‌شد. ماریا تا آغاز قرن بیستم، ۱۹ مقاله علمی منتشر نموده و خود را به‌عنوان یک زن زمین‌شناس با سابقه کاری برجسته به تمام دنیا معرفی کرده بود.

وی در طول عمرش ۳۰ مقاله علمی و کتابی درباره «نئولیت‌های تابریول» منتشر کرد که بعدها مرجعی برای زمین‌شناسان شد. ترجمه کتاب استاد آلمانی‌اش کارداتیل با عنوان «تاریخ زمین‌شناسی و فسیل‌شناسی» در ۱۹۰۱ از سوی جامعه علمی به‌عنوان یک مرجع همراه عالی برای زمین‌شناسی در صحرا دانسته شد. ماریا ۱۸۹۵ با یک پزشک ازدواج کرد که حاصل آن ۳ فرزند بود. با وجود گرفتاری‌های فرولوش در منزل هیچ‌گاه مانی سر راه تحقیقات بدون مزد خود حس نکرد یکی از کارهای جالب زندگی او در ۱۹۱۹ و پس از مرگ همسرش، ورود وی به عرصه سیاست و پیوستن به حزب لیبرال انگلستان بود. او پس از مدتی به عنوان اولین رئیس دادگاه لنین معرفی و به‌طور کامل درگیر اداره چند ارتش و گروه محافظان حقوق زنان شد. در ۱۹۱۶ به مقام ریاست شورای ملی زنان بریتانیا و ایرلند (چندی پس از آن به مقام معاونت شورای بین‌المللی زنان ارتقا یافت) و در ۱۹۱۹ به مقام کمیته نمایندگان بهداشت کودکان و کارهای دستی زنان دست یافت.

خود ماریا درباره ایامی که در صحرا برای تکمیل تحقیقاتش گذرانده بود، چنین می‌گوید: «کار برای من لذتبخش بود و من روزهای را به یاد می‌آورم که هر لحظه انتظار کشف پدیده‌ای تازه در یک گوشه از صحرا را می‌کشیدم. آن روزها شادترین روزهای عمر من بودند.»

ماریا ژوئن ۱۹۳۹ درخانه اش در لنین چشم از جهان فرو بست. منبع در دفتر ماهنامه موجود است.